

Det er vel saa, at Rigtigheden af de Principer, hvorpaa Anlægget er baseret, er bleven stadfæstet, og at Produktet, som er forarbejdet, har vist sig at være fortrinligt. Men der har været Mangler og Feil ved Anlægget fra Først af, som have foranlediget idelige Standsninger i Arbejdet i Kampagnen, hvorved Udbyttet er blevet langt mindre end paaregnet, og tilmed har Nødvendigheden af at foretage betydelige Forandringer i Anlægget vist sig ved Siden af, at det har vist sig, at Selskabet selv savner Kræfter til ved egen Hjælp at kunne fortsætte Virksomheden. Særligt vil der for Rigsdagen fremkomme saa fulbstændige Oplysninger om hele Forholdet, som overhovedet høves til Raadighed, saasnart St. Croix's Anliggender ville blive bragte frem for Rigsdagen. Dermed hentyder jeg selvfølgelig til den Støtte hjemmefra, som de sørgelige Begivenheder paa St. Croix have gjort nødvendige for Kolonierne, men førend udførligere Beretninger end, hvad der er kommet til vor Kundskab igjennem Telegrafbepecher, foreligge, kan der selvfølgelig ikke forelægges Noget i saa Henseende. Seg kan ganske tiltræde de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) om, at Ingen kan sige, hvor Skylden egentlig ligger for den Ulykke, der har ramt St. Croix, og jeg tror, at det vilde være godt, om man fulgte det Exempel, som det ærede Medlem gav, ved ikke at forbyde sig i de mulige Aarsager til Ulykken, men indskrænke sig til at undersøge, paa hvilken Maade Følgerne af Ulykken kunne afhjælpes eller i alt Fald mildnes, og en Gjentagelse forebygges. Seg er altsaa ikke enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber), som udtalte, at der efter hans Mening ikke var nogen Anledning til at gjøre noget Mere for Kolonierne i Vestindien, der allerede havde modtaget saamegen Hjælp fra Moderlandet, og som, om de end hørte under Danmark, dog ikke vare beboede af Danske. Denne sidste Betragtning maatte ogsaa føre det ærede Medlem til, naar der var Tale om Hjælp til Ørømlænderne, at sige: de komme os ikke ved. Seg deler ikke den Betragtning. Det forekommer mig, at man ikke ensidig maa se hen til, hvormegen Hjælp der paa forskjellig Maade og til forskjellig Tid er ydet Kolonierne i Vestindien fra Moderlandet, men at man ogsaa maa se hen til, om den Opgjørelse, der i Aaret 1863 fandt Sted mellem Moderlandet og Kolonierne, ogsaa var billig, og om den var en saadan, at det var muligt for Kolonierne i Genhold til den at bestaa selvstændigt. Det forekommer mig at være nødvendigt, at man ser hen til dette Udgangspunkt, ved Siden af, at man optæller de Hundrebetusinder, som Moderlandet efterhaanden har maattet yde Kolonierne. Vestindien er jo ille den eneste Del af det danske Monarki, der ikke yder noget direkte Bidrag til Statens almindelige Fornødenheder, uden at man dog ligesom saadanne

andre Dele af Monarkiet har troet at kunne udtale sig paa den Maade, som det ærede Medlem fra Sorø Amts 3die Valgkreds har gjort, og uden at man ved Opgjørelsen med en saadan særskilt Del af Monarkiet har troet at maatte gaa ud fra det Samme, som man gik ud fra ved Opgjørelsen med Vestindien, nemlig, at Derne absolut selv skulle bære alle de Udgifter, der falde paa Stedet, hvad enten det var Udgifter, der særlig vedkom Kommunerne derude, eller Udgifter, som efter deres Natur og Bessaffenhed ret egentlig maatte betegnes som Statsudgifter, saasom Underhold af den militære Styrke. Man har ikke ved andre Opgjørelser filltet sig ganske paa samme Maade, jeg har selvfølgelig her Opgjørelsen med Island for Die. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds vil komme til at staa ene i denne Sag med den Betragtning, at de vestindiske Kolonier, fordi de ikke yde os noget direkte Tilskud, og fordi de ikke ere beboede af dansk Befolkning, uden videre i Ulykkens Time skulde stødes bort. — Et andet Punkt paa Finantsloven, som er draget frem af flere ærede Talere, er de Laan, der ere ydede til de østjydske Baner. Da der er forelagt et særskilt Lovforslag om denne Sag, vil den jo komme til særlig Forhandling og Drøftelse her i Thinget. Seg vil altsaa for Diebliffet indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa, at, naar det er sagt, at Ydelsen af disse Laan stod i Modstrid med, hvad der i forrige Samling var forhandlet mellem Finantsudvalget og mig, saa stemmer det nogenlunde med min som jeg tror, ret levende Erindring om disse Forhandlinger. Det Laan, som der den Gang var Tale om at yde til en af disse Jernbaner, var, hvad jeg nærmest vilde betegne som et fast Laan, et Laan, der vilde sætte Banen i Stand til at fortsætte sit selvstændige Liv, hvorimod det Laan, som nu er ydet, jo kun er et midlertidigt Laan og ydet som Indledning til et eventuelt Kjøb. Seg tror altsaa, at der er en væsentlig Forskjel paa den Sag, som blev fortrølig forhandlet med Finantsudvalget ifjor af Finantsministeren, og den anden. Men hvad der forekommer mig at være endnu mere afgørende, naar det Spørgsmaal skulde reises, om Finantsministerens Handling i denne Sag efter Rigsdagens Adskillelse i Foraaret havde staaet i Modstrid med, hvad der var forhandlet i Udvalget, er, at jeg ikke een, men gjentagne Gange lige overfor det ærede Udvalg udtalte, at, for saavidt der ikke blev opnaaet nogen Overensstemmelse mellem det ærede Udvalg og mig, og der af Rigsdagen blev vedtaget Noget angaaende denne Sag, da vilde jeg anse mig haade berettiget og forpligtet til at handle paa egen Haand. Seg tror altsaa ikke, at det, der nu er ifet, kan have været overraskende for de ærede Medlemmer, om de end ikke have haft nogen Formodning om, at det vilde gaa i den